

sera góðan venjara.

– Sophus er uttan iva ein av bestu venjarum, eg havi havt, og tað var eisini ein av orsökum til, at eg kom aftur. Hann dugir væl at venja okkum tey røttu tingini. Tú sært meining í tí, tú ger mánakvöld, og at tú kanst brúka tað sunnudagin eftir. Tað er ikki bert tilvildarligt bóltspæl, men tann venjing, vit hava brúk fyri.

Dømingin dregur støðið niður

Tey flestu munnu vera samd um, at leikliga er føroyski hondbólturinn á veg upp eftir. Áskoðararnir flokkast aftur um liðini hjá sær, og sum tað sær út í løtuni, kunnu so at siga øll vinna á øllum, um tað liggur væl fyri.

Lotte Sørensen er samd í, at síðani hon kom til landið fyrstu ferð fyrri skjótt tveimum árum síðani, er støðið hækkað. Men hon flist eitt sindur á, at støðið í dømingini ikki heilt stendur mót við framgongdina hjá liðunum. Tá vit spyrja hana, hvat hon heldur um føroysku dómararnar, er hon skjót at svara:

– Teir hava tað trupult. Tað er næstan synd í teimum, tí teir fáa onga hjálp og ongan stuðul nakrastaðni frá, eitt nú frá Hondbólts-sambandinum. Hinvegin kanst tú so spyrja, um teir sjálvir leita eftir stuði nakrastaðni frá. Høvdu teir sjálvir spurt eitt nú HSF, høvdu teir kanska fingið betri kor at døma undir, sigur hon.

– Føroyingar hava eitt gott dómarapár í Hjalmar Petersen og Kristian Johansen, og teir eru eisini umbyrdnir uttanlands. Eg haldi, at tað átti at verið gjarð meira við at brúka hesar báðar, so hinir dómararnir eisini kunnu koma upp á eitt hægri støði – tí um dømingin kemur upp á eitt hægri støði, kemur hondbólturinn

tað eisini, heldur Lotte.

– Ikki tí, dómararnir eru rættliga útsettir. Eitt sum eg havi heft meg við, er, at tað í Føroyum er loyvt at siga næstan alt við dómararnar, bæði hjá spælarunum, venjarunum og áskoðarunum. Øll hava so lætt við at rópa eftir dómarunum, men um tú spyrst, um tey sjálvi hava hug at døma, svara tey nei.

Lotte heldur tað vera spell, at dómararnir skulu finna seg í so nógv. Hon sigur, at í Danmark skalt tú næstan ikki siga nakað sum helst, so fært tú tveir minuttir út.

– Tú hevur ikki loyvi til at siga nakað við dómaran, og tú hevur ikki loyvi til at nerta við dómaran. Eg haldi, at HSF, felagini og áskoðararnir øll mugu gera okkurt fyri at fáa betri skilnað fyrri tí, sigur hon.

Men tá tað er sagt, skal eisini sigast, at tað er langt eftir á mál hjá teimum flestu av føroysku hondbóltsdómarunum.

– Tað líkist ongum, at nógvir av dómarunum ikki duga reglur, sum eftirhondini eru tvey ára gamlar. Eitt nú hetta við at sentra frá miðjuni beinanvegin og time-out. Vit hava dómararnar, men mugu gera okkurt fyri at gjøgnumganga reglarnar fyrri teimum. Tú kundi t.d. fingið dómaraeigleiddarar, sum fylgdu við og aftan á góvu eina evaluering av dømingini. Eitt annað hugskot hevði kanska verið, at dómararnir aftan á dystin fingi videoupptøkur – í dag verða so at siga allir dystir tiknir upp – og gjøgnumgingu dystin umaftur, heldur Lotte Sørensen.

Áskoðararnir mugu hugsa meir

– Aðrenn dysturin byrjar, veist tú, at dómararnir fara at gera onkur mistøk – tað slepst jú ikki undan – men tað er ov galið, at tvey ára gamlar reglur framvegis

ikki rigga í Føroyum. Vit mugu fáa fatur á dómarunum, dómarabórðunum og áskoðarunum, sum standa og rópa »nei«, men sum ikki hava rætt, tí teir ikki hava lært reglurnar. Tað hava eisini verið trupulleikar av hesum í Danmark, men so mugu dómararnar sendast á skeið, sigur Lotte, sum á sannar, at áskoðararnir í Føroyum leggja nógv meira eftir dómarunum enn áskoðarar aðrastaðni.

– Eg havi upplivað í Danmark, at áskoðarar eisini kunnu fáa reytt kort og burturvisast úr hollini, og har verður tað álitað, tá teir eru ov nógv eftir dómarunum. Men í Føroyum tykist alt at vera loyvt, og tí fer tað heilt niður til børnini. Tað er greitt, at støðið ikki kann hækka, so leingi eingin dugir reglarnar til lítur. Til dømis eigur skump at geva tveir minuttir útvising, men tað vísir seg ofta, at hvørja ferð ein spælarir fer inn í verjuna, verður spælarin skumpaður, uttan at nakað hendur, og hetta ger tað nógv truplari hjá spælarum at menna seg, sigur Lotte og vísir eisini á, at tað er torført hjá føroyskum liðum at spæla í øðrum londum, tí dømingin er so øðrvísi.

Mugu ikki døma í cowboystoksum

Lotte Sørensen heldur eisini, at her eiga feløgini at taka í egnan barm og vera eitt sindur meira seriøs.

– Tað er ikki seriøst, tá dómararnir, tveir minuttir aðrenn dysturin skal byrja, koma úr bilinum og fara beinleiðis á vøllin at døma í ullintari troyggu og cowboystoksum. Hetta hendur ov ofta, men má ikki henda. Tað er eisini órættvist mótevnis spælarunum, sum hava vant hvørt kvöld fram til henda dystin, og tað minsta dómararnir kundu gjørt, var at vísa eitt sindur av virðing og skifta eins og

spælararnir gera. Tað er ikki tí teir endiliga døma betri í svørtum klæðum enn í cowboystoksum, men bara tað fær støðið at lækka, sigur Lotte, sum heldur, at dómararnir eiga at koma saman eitt sindur aðrenn og tosa saman um dystin og liðini, teir skulu døma, og sum heild seta seg inn í tingini.

– Nú eru tey flestu liðini eisini farin at gera nógv meira við venjingina, og alt er á veg upp eftir, men dómararnir fylgja ikki við. Vit hava Hjalmar og Kristian sum eina góða fyrmynd, og kanska eiga vit at brúka teir meira. Tað er ofta soleiðis, at fyrmyndir gera, at onnur eisini koma viðari.

Lotte leggur afturat, at í síðsta enda ávirkka dómaravrikini sum oftast ikki úrslitini, men at tað ofta er ein keðiligur tóni á vøllinum við tað, at dómarar, spælarar og venjarar standa og rópa í holið á hvørjum øðrum. Og hon avdúkar eisini, at tað er komið fyrri, at í øllum førum liðið hjá teimum altíð tosar um, hvør skal døma, og av og á eisini leggur taktikkinn eftir tí.

Taktisk parturin ov veður

Sum nevnt er menningin í hondbóltinum í Føroyum eyðsæð, men Lotte Sørensen heldur, at tað framvegis er langt upp til støðið, sum er í eitt nú Danmark. Hon samanber 1. deild í Føroyum við 2. deild (tríðesta deildin) í Danmark, og hon metir heldur ikki, at nakar føroyskur spælarir í kappingini í dag hevði kunnað staðið seg á einum liði í ovastu donsku deildini.

– Tað er heilt greitt, at menningin er har, og áhugin er vakandi. Men sum nú er, haldi eg ikki, at nakar spælarir í kvinnudeildini hevði klárað seg í donskum topphondbólti. Til tað eru tað ov veitar taktisk, sigur Lotte.

Umframt hondbóltin hevur Lotte Sørensen eisini hálvtíðarstarv hjá bilasølu Reyni Service. Allar kvinnurnar á Kyndlaliðnum eiga jakka av tí slagnum, hon er í á myndini

– Tað tykist, sum um tann taktisk parturin vantar í venjingini frá byrjan av. Eg haldi eisini, at tað er okkara styrki í Kyndli, at vit eru eitt sindur betri fyrri taktiskt enn hini liðini. Um vit t.d. taka dystin móti Neistanum sunnudagin. Hvat gjørdi Neistin taktiskt, tá tær vóru aftan fyrri 9-1? Eink. Hinvegin, so taptu vit eisini móti Stjørnuni, har vit kanska gjørdur okkurt skeið taktiskt, men sum heild haldi eg, at okkara lið hevur flestu verju- og áløpsvari-antar, og at tað er ein av okkara sterkastu síðum, sigur hon.

– Hinvegin haldi eg, at ein spælarir sum Katrin á Neystabø hjá Neistanum er eitt sera stórt talent, sum eitt danskt felag kanska hevði funnið upp á at tikið sum eitt talent. Hon hevur góð evni og eitt danskt felag hevði kanska sæð eina framtíð í henni.

Tíðin ikki búgvin til A-landsliðið

Tað hevur ofta verið tosað um, at vit mugu fáa A-landsliðini hjá bæði kvinnum og monnum upp at koyra aftur, men Lotte Sørensen heldur ikki, at tað hevur skund. Sjálv er hon venjari hjá føroyska U18-landsliðnum, sum skal í kapping í næstum, og hon heldur tað vera rætt heldur at byrja við teimum yngur.

– Tað er skilabæti at byrja við ungdomslandsliðnum, og heilt erligt, so haldi eg, at kreftirnar heldur skulu setast inn á dómararøkinum, sum eg tosaði um í áðni. Vit mugu fáa skil á alt tað, sum er undir landsliðnum, aðrenn vit kunnu fara at tosa um eitt A-landslið, heldur hon.

– Tað ber heldur ikki til at hava eitt A-landslið, tá tað nóg illa hevur nakra holl at venja í. Føroyski hondbólturinn – í øllum førum í Havni – hevur brúk fyrri eini holl afturat. Sum dømi kann eg siga, at U18-landsliðið bert skal hava fimm – fimm – venjingar, aðrenn vit skulu í kapping.

Havnin er hugnalig

Lotte Sørensen er fallin væl til í Føroyum, síðani hon kom úr Danmark fyrri skjótt tveimum árum síðani.

– Eg haldi, at Havnin er ein hugnaligur býur, men eg má siga, at eg hevði ikki kunnað ímyndað mær at búa nakra aðrastaðni enn í Havni, um eg skuldi búa í Føroyum.

Sjálv kemur Lotte av oynni Mors í Limfjørðinum.

– Tað búgva 25.000 fólk á Mors, og har eg komi frá, búgva bert 500. Størsti býurin á Mors er næstan á stødd við Havnina, so eg komi sjálf frá einum líknandi umhvørvi. Men eg

flutti so til Viborg, sum er ein býur við upp móti 40.000 íbúgvum, so har er eitt sindur av muni.

Henni dárar væl í Havni, men føroyska matin heldur hon lítið um.

– Nei, tað dárar mær als ikki. Bara lukturnin av skerpikjøti ger, at eg ikki kundi funnið upp á at smakka tað. Men hinvegin havi eg ikki roynt so nógv av føroyskum mati.

Maturin er eitt, men føroyska veðurlagið er eisini nakað, ein skal venja seg við.

– Fyrstu ferð, eg upplivdi storm í Føroyum, var eg so bangin, at eg ivaði ikki í, at onkur fór at koma eftir mær, og at vit skuldu í eitt verjuskýli ella okkurt sovordíð, tí íbúðin risti øll sum hon var. Eg havi ikki vant meg við tað, men nú havi eg so eisini roynt tað, greiðir Lotte frá. Hon hevur ikki upplivað so nógv av føroysku náttúruni, tí tað mesta av tíðini fer til venjing og dystir. Tað, hon sær, sær hon tá hon er úti um landið við Kyndlaliðnum. Og so vísir hon eisini á, at hon fyrst og fremst er her fyrri at spæla hondbólt.

Umframt at spæla hondbólt arbeiðir Lotte í dag hjá bilasølu Reyni Service.

– Tað tað av fyrstan tíð kom upp á tal, at eg skuldi spæla við Kyndli, var meiningin, at eg skuldi arbeiða á einum fiskavirkni, men tað hevði eg ikki hug til, sigur hon og flennir.

– Síðani var tað meiningin, at eg als ikki skuldi arbeiða, men so bleiv tað til, at eg fekk hálvtíðararbeiði hjá Reyni Service. Eg byrjaði á laginum, men nú hjálpi eg til við at skráseta bílar, fari ørindi oman í býin og hjálpi annars til á skrivstovuni.

Hon hevur ikki arbeiðt við slíkum fyrr, men henni dárar væl. Annars er hon handfótbúgvin í einum ír-óttarhandli í Danmark.

Ikki aftur næsta ár

Men hvussu verður so í framtíðini? Kemur Lotte aftur til Føroyar at spæla hondbólt næsta ár?

– Nei, tað rokni eg ikki við. Ok, tað segði eg eisini í fjør, men hesaferð er tað við 95 prosentssíssu. Mær dárar væl heruppi, men eg haldi, at tíðin skjótt er komin at »fara víðari«, sigur Lotte.

– Eg eri ikki nóg góð til at spæla í bestu deildini í Danmark, men eg kundi hugsað mær at satsað upp á 1. deild. Tað eru framvegis avbjóðingar eftir í Føroyum, eitt nú at vinna steypakappingina við Kyndli, sum hevur tapt finaluna seinastu fjóra árin, haldi eg. Tað og at endurvinnu meistarheitid eru so míni nærmastu mál, sigur Lotte Sørensen.